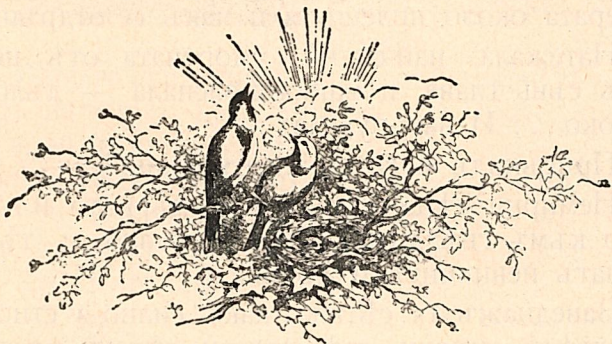

— Не иска да яде, господине.

— Нищо; може би, не е гладно. Но нали то не иска да яде, дай ми фасула, азъ ще го изямъ.

Докъто се нахранихъ, неучтивитъ селяни подсмърчаха далечъ отъ огъня и току се хилѣха подъ мустакъ.

М. Влайковъ.

Сънъ на една птичка.

ила пролѣтна лунна нощъ. Звѣздитъ трепкали, като брилянти закачени на небосвода, а луната тържествено се носила изъ небесното ширинѣ и обливала съ блѣда свѣтлина цѣлата природа...

Въ сънъ дълбокъ почивало всичко живо. Само бухалътъ отъ врѣме на врѣме нарушавалъ нощната тишина...

Въ близка една горица, въ клонитъ на едно гжстолисто дърво, почивала една птичка — гургуличка. Въ гнѣздото ѝ се гушкали милички, още